

Lo Somaten

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Any XIII

Reus Diumenge 30 de Janer de 1898

Núm. 3.463

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, an mes.	Plas.
En provincias trimestre.	3'50
Extranger y Ultramar	
Anuets, a preus convencionals.	

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en las principals llibrerías d'aquesta ciutat y de fora. En Barcelona, litografía Malloté, carrer Junquera, 6. No s' retornan los originals encara que no s' publiquin.

Farmacia Serra

Arrabal Santa Anna, número 80, prop á la plassa de Catalunya

La que paga més contribució de la provincia

FARMACIA OBERTA TOTA LA NIT

ACADEMIA DE TALL

pera Senyoras y Senyoretas

baix la advocació de Nostra Senyora del Carme

DIRIGIDA PER LAS

SRTAS. ANDREU Germanas

Carrer de la Mar, 30-2.-Reus.

Las Directoras d'aquesta Academia tenen lo gust de participar á las familias que desde '1.2 de Janer del corrent any, queda de non obert lo curs de TALL, CONFECCIÓ y MONTURA de tota classe de prendas de vestir, tant en roba blanca com de color, ab l'esmero y pulcritud que tenen acreditats. Ensenyansa perfecta y rápida y al alcanse de las inteligencias mes limitadas, gracias á lo senzillés de nostre sistema.

Lo Cirujia Dentista

DOCTOR JORDAN

participa á sos numerosos clients y al públich en general haver trasladat son "Gabinet Odontològich" á la mateixa Plassa de Prim, 2, principal, al costat del Gran Café de Paris casa Suqué.

Consulta gratis pera 'ls pobres que acreditin serho.

MALALTÍAS DELS ULLS

L' oculista de Tarragona D. J. MIRO accedint gustós á las peticions de sos numerosos clients, estableix en Reus una consulta tots los dilluns y divendres de 2 a 5 de la tarde. Consulta: Arrabal Santa Anna, número 1, pis primer, cantonada al carrer Monterols. Los demés dias en son gabinet de TARRAGONA, de 10 á 12 del matí y de 3 á 5 de la tarde.

Tos Desapareix rápidamente usant lo XEROP SERRA Tos

No conté opi ni morfina, per lo que pot administrarse als noys sens cap perill. Vegis lo prospecte.

Tos FARMACIA SERRA. Oberta tota la nit. Tos

CREMA LÁCTEA ROMEU

Reproductora de la llet

aprobada per la M.ltre. Academia Médich Farmacéutica de Barcelona.

Eficament recomenada pera augmentar la llet á las Mares de familia, en cuants casos s' hagi retirat per disgust, fluixetat, etc. Ab son ús, tota mare pot criar á sos fills durant lo temps de la lactancia.

Dipòsit: Farmacia de A. SERRA, Arrabal de Sta. Anna, 80

REUS

SECCIÓ DOCTRINAL

Bases de constitució

DE LAS AGRUPACIONES DE LA

UNIÓ CATALANISTA

Los catalanistes que vulgan agruparse para coadjuvar als fins de la «Unió Catalanista»

(1) constituhint una Agrupació de las establertes en l'article segon, lletra C, dels Estatuts d'aquella Corporació.

(1) Article primer dels Estatuts: La «Unió Catalanista» s' proposa reunir tots los elements que desitjin la autonomia de Catalunya d' acort ab los principis establerts en las Bases de la Assemblée de Manresa de 1892, y vulguin treballar pera conseguirla fent ús de tots los medis permesos per las lleys.

ció, podran ferho comunicant sos noms á la Junta Permanent de la mateixa per ser admesos com á individus de la «Unió», aixecant una acta en que hi constin los noms dels individus agrupats ab l'esmentat objecte. Elegiran el menos un President y un Secretari.

2. Los individuos de las Agrupacions formarán també part de la «Unió» ab los drets que consignan los Estatuts.

3. Las agrupacions serán representadas en lo «Consell general» de la «Unió» per son President ó per la persona que tinguin á be designar.

4. Contribuhiran las agrupacions als gastos de la «Unió Catalanista» ab la cuota mínima de quaranta pessetas anyals; pera obtenir aquesta quantitat, se podran valguer dels medis que tinguin per convenient.

5. Cada any los Presidents de las Agrupacions comunicarán á la Junta Permanent la llista de socis que las componen, professions y adresses respectius, junt además ab las observacions que creguin oportunas; á ser possible farán lo mateix per lo que s' refereix á tots los demés catalanistes de la població y comarca.

Previa la corresponent autorisació del «Consell general», varen ser definitivament revisadas y aprobadas aquestas «Bases de constitució de las agrupacions de la Unió Catalanista», en sessió celebrada per la «Junta Permanent» lo dia 19 de Desembre de 1897.

Lo President, Antoni Gallissá.—Lo Secretari, J. Maspons y Comarssa.

ARTS Y LLETRES

En d' Annunzio y la Guerrero

Tradueixo el següent telégrama, dirigit per la Guerrero á la Sarah Beraharth, que publica el «Figaro» del dimecres:

«Entusiastes felicitacions pel gran éxit de la «Ville morte». Us prego que m' envieu lo més abiat l' original per demanar, una vegada coneguda la pesca, autorisació pera traduhirla, joyosa de puguerla oferir al teatre espanyol. Supliqui d' Annunzio no s' comprometí abans de nostra petició. Mil gracias.—Maria Guerrero.»

Si es llegeix ab una mica d' atenció 'l text que transcribim, s' hi observan una pila d' espatxades, dignas d' un temperament obertament espanyol. Ens fa l' efecte d' una dona que está tota cofoya de tenir una amistat artística tan important com la de la Sarah (la qual estic segur que á horas d' ara y ja ja temps

somriu del talent de la Guerrero) y que la simpàtica Maria es creu ser a Espanya una comedianta de l'altura d'aquella. Y ens produheix l'impressió de que la nena espanyola mendia un peu de succès de la gran actriu francesa.

Pero deixemnos de consideracions que podrien atribuirse a despits ó envejes, y además podria enfadarse la Guerrero, y á fé que no ho volém de cap manera.

Declaro en franquesa que no crech en cap personalitat consagrada per filisteus, ordinarriament curts de vista, sino que aquelles les conceptuo vulnerables en termes que ara, digressivament, vaig á fer un ensaig de vulneració.

Comensaré pels petits faits ó pels hors d'oeuvre, com diu á París en Fagnat, crític emburgesit, que empero sab més de que se les heu, y es mes avansat que 'ls sendo-modernistes madrilenys. (Ja estich veyent á n' en Clarín tractantme d'extrangerista ó despreciantme senzillament per la péssima qualitat de la meua prosa. L'estimat Gener em declararia atacat de castellanofobia.)

Donchs la Guerrero—tornant á la conversa—comet una impertinencia, que ni sisquera es refinada, al demanar á la Sarah l'original de «La Città morta». L'actriu espanyola tindria de sapiguer, si es fervent admiradora del autor de «El piacer», que la casa Fratelli Treves de Milán ja fa dies ha editat en italiá, es á dir, en el veritable original, aquella tragedia. (La traducció francesa es feta pel mateix d'Annunzio.)

Si l'hagués demanada á la casa milanessa, en lloch d'importunar á la eminentíssima Sarah, s'estalviava una falta de tacte, que ara ha comés.

Faig avinent que la companyia de la Guerrero está incapacitada per interpretar la tragedia moderna del autor del «Trionfo della Morte».

Enrahoném per parts: la Guerrero no es actriu del talent necessari per poguer representar res que siga art de debó. Menys encara pot sentir verament res de teatre modern, ó modernista com diuen á Madrid. Puig per desgracia el seu esperit porta l'estigma fatal que deixa la cultura castellana. (Adverteixo que la paraula castellana ha perdut aquella magistrosa sonoritat dels temps de la seva etat d'or). Es una artista que no surt de mitjanja: ja ens ho explicarà quan anirà á París, com té intent d'anar, encara que la Sarah la recomani ab eficacia an en Sarcey y an en Lemaitre: davant del públich refinat d'allí dalt, que sobres d'aixó del teatre hi entén ab una vivós que desconcerta, la Guerrero malaventuradament es trobará ab la recent competència de la superba Duse. La Guerrero es de las actrius que per castellá, representan bé; pero pera un intelectual catalá no passa de figuranta. Els seus accionats, las sevas expressions y la seva declamació seca revelen, en veritat, una mica d'instint; pero may una artista en intensiat ni en extensió. A més de que, pera fer art veritable, li manca la veu d'or, l'harmonia del gesto y la postura clàssica de la Sarah, per donar un

artistic plasticisme á las sevas interpretacions á fi de delitar al espectador estéticament ó estático; tampoch té l'ató esperitual d'assimilarse las situacions animiques dels personatjes immortals que representa, v. gr., Cleopatra. El seu nervosisme violent, irritat y á cops histèrich, que es lo que la personalisa, sembla més abiat hó per proluirse estata de volició, que no apte per configurar-se interiors d'ànima.

Del seu espós en Diaz de Mendoza, qui podria molt ser l'autor d'l dessudit telégrama, val més no parlar-ne: está educat, amb caràcter oportuniste, en la pernicioso, per lo nacionalisada, escola d'en Calvo; els seus accionats son de poseur d'una golfática aristocracia castellana, reunint d'aquesta rassa tot lo educament exclusiu y diferencial.

¿Suposareu que uns actors d'aqueixa mena pugan representar una obra d'una tan alta y complicada idealitat, una tragedia tan íntima y profunda, desenrotllantse per les lleis invisibles d'un fatalisme enguniós, com la del ardit autor de l'«Innocente»? ¿Creyeu possible que ells penetrin la seva subtil significació simbólica y que arribin, en la representació, á fer bategar els símbols d'una manera tan vivent que en prengui el públich conciencia? ¿No teniu por de que abans de representarse, si per ventura arriben á sentir sincera y emotivament «La Città Morta», es maregin els actors aquells, després d'assaborir especies tan fortes com las de la tragedia d'en d'Annunzio? La videncia ó endinació psicológica, el simbolisme vital y desesperador y la recarregada essencia de la poesia del autor del «Poema paradisiaco», han de fer per forsa venir rodaments de cap á la Guerrero. La sensació tan voluptuosa, tan greco-latina, que de la Belleza en d'Annunzio provoca, envolcallantla ab un no sé qué de bogeria y divagament nordichs, no la pot resistir impavida l'ànima actual castellana: podria causarli un cobriment de cor, un mortal defalliment de les sevas migrades energies y fins donarli aquell vértich que sent en Solness al ser á les altures desde hont contempla l'marejador espectacle de la Vida nova.

La fortor extasiada del simbolisme ab que la joventut europea d'ara s'exalta ha de portar forzosament la descomposició á rasses tan caduques com la castellana. Creyent servar lo etern d'ellá, no fan més, ab el odi patrioter envers tot lo immortal actual de fora, que fomentar lo tranzitori, lo arronat y endemich de la seva nissaga y apressar la desgrogació y disolució nacionals.

El moviment mental d'avuy els esborrona. No 'n poden pas tastar ells de decantismes de sensació y de pensament, porque ja fa temps que están massa extenuats, porque la seva ánima ja no es decadent sino tan decayguda, que ara se la veu rastrejar somorta per las plassas de toros. Aristocráticamente, professen el culte á n' el golfo, els castellans moderns.

¿Quin concepte s'ha de formar d'una terra empedresada, ahont, traduhintlo y escapsantlo, es malment

sense pietat á n' en Shakespeare; ahont troben inoportable á n' en Maeterlinck; ahont declaran dolentá la «Realitat» d'en Galdós; ahont cervells clars com en Clarín es deixan «sificiar pel medi que 'ls volta; ahont ara de poch l'autor de «La Regenta» judica tota tentativa de lo nou com á snob, fent esment d'ignorar l'eternitat que hi ha en lo contemporani; ahont se considera esborrejat á l'Ibsen quan ell es el que especta millor la consecuencia d'ara; ahont se mofan del endemoniat desequilibre d'en en Nietzsche, fent constar que aquell filòsof-poeta no influirà gens ni mica en l'ànima intelectual futura; ahont s'escriuen articles d'una filosofia tan pastelera com el Superhombre d'en Valera; ahont la gent pastura la terra y cultiva la vida sensual, ahont somriuen dels simbolistas y de las ideologias d'en Barrés mentres tothom viu en la més absoluta, en la més santa ignorancia...

La joventut castellana, en l'accepció en que jovent es pren avuy, es intelectualment un mito: veusho aquí clar y net. Unicament hi ha uns quants jovens que s'passejan preconisant linfaticament socialisme ó be declamant destrucció: ab aixó, essent revolucionaris d'estar per casa, es creuen ser lo que ells entenen per modernistes. Altre die un dels nostres companys, mes jove que tots els jovens d'allí, s'entretindrà en demostrar el decaiment de la joventut actual de Castella.

Una cosa recomaném á la Guerrero, si es que realment es decideix á la «Cittá morta»: que la fassi traduhir cristianament y sancera; que no vagin á suprimir, per exemple, il canto delle allodole, reincidint en lo defecte literari d'en Sellés. (Adverteixo á la Guerrero, entre parentesi, que aquí á Catalunya la majoria del jovent intelectual llegim Shakespeare en l'original inglés) Sincerament nosaltres, per la nostra banda, no creyém propable que els escriptors de Madrid fassin de la «Cittá morta» una traducció integral, ó en regla com ells diuen; perquè, segons del simbolisme sub conscienciat de l'«Aglavaine et Selysette» es dedueix, la Belleza quan arriba á la plenitud no pot pendre forma y en castellá, y sobre tot per literats castellans, encara menys. ¿En «la Città morta» n'hi ha tanta de belleza que assoleix el grau suprem, y que fulminaria al posar-hi aquells las grapas!

Duptó, doncs, que pugá ferse una bona traducció; allí dingú pot penetrar lo subjectiu d'en d'Annunzio. No poden compendre la sensualitat estética de n' Spirelli, no s'explican moralment els impulsos criminals de l'heroe de l'«Innocente», no troban gust mental al assaborir, en tota la seva profunda poesia, l'exegesi del «Fristan y Isolda» en el «Trionfo della Morte», ni la simbolisació femenina d'Ippolita ó els símbols que brollen del darrer capítul d'aquesta obra; els emboyra l'intellectualitat prerafaelica d'un deizeble del Vinci que mostren les inefables, idealment voluptuosas, «Vergini delle roccie», y sobre tot els coufon el prolech d'aquesta que per ells com si fos lletra morta.

(Segon) (17)
Aplech de treballs regionalistas

DISCURS

Llegit per lo president de la Lliga de Catalunya, don Pere Aladart en la sessió inaugural d'aquest any.

cions. Desde aquell dia en endevant no hi ha un batlle ni un secretari d'Ajuntament que pugui dir demá taré aixó ni demá faré alló. Han de tenir sempre la feyna á punt de deixar y uns quans duros á la butxaca pel viatge.

Las passejadas pel port, la comedia que van á veure al vespre, heus aquí l'consol que troban á las sevas tribulacions al eixir com conills escopetejats del despaig del governador civil, que, s' digui liberal ó s' digui una altra cosa, 'ls apunta en un paper los vots que li tenen de donar pera l'diputat del govern y 'ls de que poden disposar pera quedar com uns homes ab lo del altre partit que 'ls feu condonar l' any passat una penyora legalment posada contra del joch ó que la deixá fer efectiva si anava dirigida contra l'altre cafeler que va fer donar vots als que ara governan.

Jo no l'he somniada may una Catalunya gran; la he somniada ben regida que vagi al primer rengle de la civilisació. De sa historia antiga n' admiro més lo Consell de Cent que la expedició aventurera á Constantinopla. Los almogàvars al coll de Penissers m'hi van molt bé; á las planas de Grecia y Turquia m' recordan los garibaldins, y fins potser vos repugni l' sentirho, los cipayos d'en Targarona y la guerrilla de la muerte del capitá Arissa. M' agradaria véurela industrial y pageda, disputantse á qui fes més crédito á la

marca de la casa y á qui sap par demunt de cada cap la llevar que més be hi grani ó la planta que més be llevi. Tot fabricas... tot vinyats... es abundancia per avuy miseria per un altre dia. Es jugarse tots los diners en una carta. Rica ho te ser Catalunya però no plétórica de riquesa. La abundancia de plojas reinfla realment las magranas dels magraners; però si passat la Mare de Deu de Setembre segueix plovent, ja no hi caben los rubins dintre la escorza, y la magrana s'obre y s' van podrint los grans, y aquell be de Deu se va tornant un such brut fastigós que taca y taca molt malament. De tanta riquesa va morir Cartago. De lo mateix morí Roma després, y al cap de catorze sigles París vegé avergonyit lo pas dels batallons prussians per sota l' Arch de la Estrella.

Si no vaig be dispensemho. Pero soch dels que no tranzigeixen ab res, ab res absolutament de lo que s'ha fet després que Balaguer deixá sa vida senyorial pera venir á parar á un població de firas y mercats. Lo Born de la capital urgellesa convertit en plassa de verduras me fa un efecte encare més trist que l' que presenta la Rambla de Barcelona l' dimars de Carnestolts.

Y vaja si la reconstituhirém la nostra Catalunya! Som molts los que hi treballém ab bona voluntat; qui portant la cosa al darrer extrém, qui acceptant una part molt petita dels fets consumats desde aquell dítxós Compromís de Casp en que s' iniciá aquesta política de por y de mitjas tintas que té surar á la gent sense caràcter, que omplá d'honors á las nulitats acomodaticias.

En discursos dels Joch Florals,—alhada de nostre renaixement polítich—; en exposicions als alts poders

del Estat; en discussions y acorts de nostras asambleas, hi ha tot lo programa del catalanisme d'avuy. La Unió Catalanista porta nostra bandera, y de lo que farà demá n' es garantia lo que porta fet á Manresa, á Reus, á Balaguer, á Olot, á Girona. Tots nostres homes pensadors passarán per sa presidencia. Todas las bonas voluntats están á la seva disposició.

No cal repetirho aquí l' credo del catalanisme. No s' te de convencer á ningú en una casa hont may hem d'empenyer per anar endevant y 'ns cal sovint retenir als que troban encare esmortuhidas nostras reivindicacions.

Mentres lo jovent conservi son alé d'avuy no hem de temer.

Y de que 'ns hi seguirá empenyent n' es garantia segura aqueix mateix Centre Escolar Catalanista cada dia mes vigorós, cada dia més entregat á las expansions del cor, cada dia més allunyat del fret càlcul.

Prou n' hi ha dels experimentats pera indicarnos lo que hem de deixar dels nostres ideals á la trista realitat de la vida, als lligaments materials que quatre sigles d'unió suposan.

Quatre sigles! Si fins apar impossible que ab un laps de temps aixís hi hegi qui s' recordi de las antigas glorias catalanas.

Láminas plenas de rodolins que fins á nosaltres, á nosaltres mateixos nos lligan; avensos materials que ab llas de ferro y ab cinta de pols nos uneixen ab los pobles que han sigut nostra desventura després d'haverse ells mateixos treballat la seva; credits ilimitats que 'ns han fet verdaders propietaris dels mateixos establiments que altres administran pensant serne 'ls amos; d'abocar ma. ca capitals en certas industrias

Aplaudim á la Guerrero, empero, el seu proposit de portar á l'escena castellana «la Citta morta», puig com el propi d'Annunzio expressa: *tanto l'uomo è più virtuoso quanto più egli si sforza di accrescer e l'essere suo.* La Guerrero es de las pocas que á Castilla practican la voluntat; no mes li cal, com diria l'empalagós (?) d'Annunzio, una cosa: disciplinarla.

TULLIO HERMIL.

CRÓNICA

OBSERVACIONES METEOROLÓGICAS
del dia 29 de Janer de 1898
FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

HORAS d'observació	BARÓMETRE aneroide	GRAU d'humiditat	PLUJA en 24 horas	AYGUA evap. en 24 h.	ESTAT del cel	OBSER. particular
9 m. 3 t.	769	76		39	Ras	

HORAS d'observació	TEMPERATURAS			VENTS direcció	NUVOLS classe	can
	Maxima	Minim.	Term. tipo			
9 m. 3 t.	Sol. Bombra. 16	7	11	S.	Cumul.	9.3

La Junta directiva de la societat «El Alba» ha tingut la galanteria, que li agraïm d'enviernos dos invitacions pera senyora, pera l'ball de disfressas que avuy tindrà lloch en los seus concorreguts salons.

Les invitacions tiradas á quatre tintas resultan d'un refinat gust artístich com també lo dibuix representant una parella de disfressas, treball degut al llapis del senyor Clausells.

Lo taller del nostre amic é impressor Sr. Ferrando que es d'ahont han sortit las invitacions, de cada dia s'acredita més en lo tiratge de treballs delicats, provant que per difícils que stan ell ne surt victoriós.

En la vetllada literari-musical que tindrà lloch en los salons de la societat «Centro de Lectura», aquesta nit á hrs 9, se llegiran varis treballs literaris originals. La part musical correrá á càrrech de distingits artistes, y, per primera vegada, cantarà l'aplaudit Orfeo Reusense «La nit estrellada», de nostre país lo reputat mestre J. Kaiser.

Respecte al nou campió regionalista que proxima-ment veurá la llum en nostra ciutat baix lo títul de «La Nova Catalunya», podém assegurar á nostres lectors que será una publicació que honrará á la literatura catalana. Entre sos redactors podém citar los noms de Miquel Ventura, Hortensi Güell, Joseph Aladern, Joseph Carbonell, Claudi Mas y Jornet, y molts altres joves escriptors dels més notables de la moderna generació.

En lo famós banquet de la unió conservadora mon amic Rahola seya al costat del gran cacich en Planas y Casals.

Pobre Rahola, ell que ha fet uns versos tan inspirats cantant la mort de las vinyas per la filoxera, al últim veures entremij d'aqueixa filoxera política que está rosegant las arrels de la nació!

¿No li sembla, amic Rahola, un bon tema lo que dich, pera fer unas quantas odas?

Durant lo passat any s'han presentat en la clínica y policlínica oftalmológica del Hospital del Sagrat Cor de Barcelona, á càrrech del Doctor Biada, los serveys següents: han estat en tractament en abdós seccions 1.814 malalts nous y s'han practicat 162 operacions, entre las quals ho foren 48 de catarata. Lo total de curacions pujá á 8.070.

Hem rebut una atenta invitació de la societat «La Palma» pera poguer concorrer á tots los balls de disfressas que durant la actual temporada de Carnaval se donaráu en sos salons.

Acompanyava á la invitació una de bastant elegant pera senyora, que porta l'heu de la nostra impremta.

Personas arribadas de Calafell que han anat á veure la Ballena, diuen que están fent ja destrossa d'aquell gran cetaci. Després de las colossals dimensions que ja han publicat altres periódichs, del tot exactas, han contat detalls dignes de mencionarse. La mandíbula superior, han dit, de quatre metros de llargada, la te poblada de cerdas com lo porch, y als dos costats en forma de dentadura hi te duas rengles de varuillas, igual que fallas d'atzayara, d'un pam d'ample per tres d'alsada, rematadas per un plomissel també de pel y que passanthi la mà del un cap al altre fá l'efecte d'un solofon. La cúa, es com una gran biga de quatre metres de llarga y l'vano forma una bifurcació que de punta á punta midava divuit pams.

A mils se contan las personas que han acudit á aquella plaça, de totas parts pera veure aquell animal que rarament se veu en aquest país.

Aquesta nit tindrà lloch lo segon ball de máscaras en la societat «El Olimpo», amenisat per la aplaudida banda del «Centro de Lectura».

Diuen de Madrid que al acabar lo senyor Pidal son discurs, la societat de Concerts, que havia amenisat la festa, tocà la marxá de las bodas de «Lohengrin» essent celebrada aquesta alusió á las bodas dels antichs elements conservadors.

Ja tenen los autors de «género chico» argument per una sarsuela. Que hi posi música en Chueca ó Valverde y las representacions se contarán per centenars.

Tot acaba aixís en aquest desgraciat estat espanyol.

Del discurs de Pidal en lo banquet: «Visca la Unió Conservadora, que s'presenta forta y potent á cumplir sa missió que l'incumbeix en la historia.»

Sí. Y saben quina es aquesta missió? la de acabar d'arruinar l'Estat espanyol lo dia que per desgracia torni á caure á sas mans, que no se'n escapará.

En la societat «Juventud Reusense», tindrà lloch desde avuy fins acabat lo Carnaval, ball de máscaras dissaptes y diumenges.

Se diu que ls carlistas no pendrán part en las eleccions, porque no volen sancionar, ab sa presencia en las Corts, lo plantejament de la autonomia á Cuba.

¿Y encare vindrán á dir que son amichs de retornar á las regions los drets arrebasats pel centralisme?

Qui no vol la autonomia pera Cuba tampoch la vol per las antigas nacionalitats de la península. Sigüem clars.

En lo Teatre Principal de Barcelona s'efectuará demá dillans, una funció extraordinaria á benefici del primer actor D. Aciscle Soler.

Se representarà la comedia de Arnan, «Las pubillas y ls hereus», y la pessa «Lo ret de la Sila», de Soler (Pitarre).

Desitjém al simpátich y notable artista catalá un bon plé al teatre y molts aplausos y regales de sos molts admiradors.

Lo recaudat ahir per concepte de Consums en la Adminstració d'aquesta ciutat puja á 1109 83 pessetas.

4.000 metres de TELA HOLANDA DE COTÓ

LA DOLORES

s'han venut en lo terme de tres mesos. Aixó os provará l resultat d'aqueixa riquíssima tela donchs no hi ha senyora de bon gust que no la usi.

DE VENDA en CASA PORTA —PESSA de 20 metres 10 PESSETAS.

Llansol Inglés.—Casa Porta.

SECCIÓ OFICIAL

Alcaldía Constitucional de la ciutat de Reus

Resultant vacant en aquest Ajuntament la plassa de nova creació de Sub-conserge del Matadero públich dotada ab lo sou mensual de pessetas y havent acordat l'Excm. Cos Municipal en sessió de 26 del actual sa provisió se obre públich concurs pera que los que creguin aptes pera desempenyarla y portar las condicions que prescriu le vigeut Reglament del Matadero presentiu sas sollicituts en la Secretaria Municipal durant lo terme de 15 dias á ff de que pugui proceder l' Ajuntament al oportú nomenclament.

Resultant vacant en aquest Ajuntament la plassa d' Enginyer Industrial Municipal per dimissió del que la desempenyava per acort del Excm. Cos Municipal fetxa 26 del actual s'obra concurs públich per terme de 15 dias pera la provisió de la mencionada vacant durant los quals s'admetarán en la Secretaria Municipal las sollicituts documentadas dels aspirants á la mateixa advertintse que l' desempeñyo del càrrech es grauit tenint sols dret de percibir los honoraris que senyalan las vigents ordenansas Municipals en los expedients en que intervingui.

Lo que s' anuncia pera general coneixement.

Reus 30 de Janer de 1898.—L' Alcalde, Joseph M. Borrás.—P. A. de la S. E.—Lo Secretari, Joseph de Montagut.

Registre civil
dels dias 27 y 28 de Janer de 1898

Naiements

María Altés Salvadó, de Joan y Concepció.—Salvador Olivé Savé, de Ramon y Gertrudis.—María Ferrán Rovira, de Joan y Teresa.

Matrimonis

Antoni Sabaté Odens, ab Isabel Ventura Reig.

Defuncions

Rosa Roig Bruguera, 43 anys, Palo Santo, 10.—Antoni Gili Camplá, 51 anys, Fábrica Pensilvania, 5.

SECCIÓ RELIGIOSA

Sant d' avuy.—Santa Martina.
Sant de demá.—Sant Pere Nolasco.

SECCIÓ COMERCIAL

J. Marsans Rof

Representant: JOAQUIM SOCIATS
CARRER SANTA ANNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona á las 4 de la tarde d'ahir:

Interior	65'10	Filipinas	
Exterior	81'12	Aduanas	97'75
Amortizable	77'12	Cubas 1886	93'25
Fransas	15'60	Cubas 1890	7'10
Norts	23'00	Obs. 6 0/0 Fransa	68'
Exterior París	61'45	Obs. 3 0/0	36'62

GIROS

París 33'20 Londres 33'60

Se reben ordres de Bolsa pera Barcelona, Madrid y París.

Descompte de cupons, compra y venda al comptat y per compte agé de tota classe de valors: compra de monedas y bitllets de tots los paissos.

ANUNCIS PARTICULARS

ALS HERNIATS

(Trencats)

Constituheix una gran equivocació la que sufrixen la majoria dels herniats (TRENCA TS) al creure que qual-sevol braguer comprat al etzar lo suficient pera retenir y fins curar las hernias, essent aquest error causa de molts complicacions funestas.

Per qui correspoigui, no s' deuria permetre lo cinisme de certs mercaders d' ofici que ab major descaro s' titulan «ortopedistas» y especialistas en lo tractament de las hernias, sense cap títul que justifiqui sa competencia y no obstant tenen lo «desahogo» d' anunciar en los periódichs la curació radical de dita malaltia, quin mecanisme desconeixen en absolut.

A LAS MARES

Avans de sacrificar á vostres fills ab una vena, bruta, incómoda y perillosa, consu'teu ab vostre metje, ab seguretat vos dirá que pera la curació de vostres petits, lo remey mes prompte, segur, net, fácil, cómodo y económic, es lo bragueret de cautchouc ab ressort, testimoni n'ho aixís lo número ja important de criaturas curadas per tal medi, durant lo temps de ma permanencia en aquesta ciutat.

Tirants Omoplátics pera evitar lo carregament d' espallias.

Faixas hipogástricas pera corretjir la obesitat, dilatació y abultament del ventre.

JOSEPH PUJOL

cirurjía especialista en lo tractament de las hernias ab 11 anys de práctica en la casa de D. Joseph Clauselles de Barcelona. Establiment «La Cruz Roja».

REUS.—PLASSA DE PRIM.—REUS

EN TARRAGONA: Visita tots los dimars de 10 á 4 de la tarde, carrer Conde de Rius (avans Hospital) número 5, primer, 4.

Vinyas Americanas

DE
Marcial Ombrás (Propietari)

Avinguda del ferro-carril, Figueras, (Girona)

Barbats y estacas en venta, rer milions.—Preus reduhuts y autenticitat garantizada.—Cinch milions d'estacas, y un milió de barbats.

Imp. de G. Ferrando.—Plassa de la Constitució.

